

Tertius aut̄ ascensus est diligere inimicos ex affec-
tu/et ea dulcedine erga odientes et psequentes se af-
fici:sicut erga singulariter dilectos/et nō solū restē
porales:sed etiam corpus pro fratribus ponere pa-
ratum esse.

Ascensus et expugnationes contra ac-
cidiam. **C**a.lxj.

Sicut dilectio primi expugnat et destruit in-
uidiā:ita p̄ ascensus ad dilectionem dei sup-
am⁹ accidīa et tristiciā malam. Amor.n. dei
seruenter facit operari. Nā operat magna si ē. Si
nō operari rennuit amor nō ē. Similiter act⁹ cari-
tatis est gaudū in sp̄sancto contra tristiciā. Primi⁹
aut̄ gradus dilectionis dei ē/sic diligere concessa/et
sic eis vti: vt tñ illicta deuitent. Et in hoc gradu po-
situs oparis tātū saluti necessaria deuitans:ne tātū
deiciat te accidia vt omittas necessaria agenda/vel
sub precepto mādata. Aerū hic ascensus bassus est/
et nō est bonū in eo diu manere. Vñ necesse ē/ vt per
continuam exercitationem in bonis operibus teip⁹
frangas accidie tue resistendo et bonis opib⁹:et de-
uotis exercitijs affectū inflāmādo: vt tādē delectati-
onē acquiras/et affectū in sanctis exercitijs et bonis
opibus:vt iā nō solū agas saluti necessaria: s plenio
ri affectu et seruentiori accensus/incipias p̄pte de-
uicta accidia agere oīa q̄ dei sunt/et ad illa agēda eē
studiosus/et etiā ad cōsilia adimplenda. Et hic asce-
dis ad scđm gradū dilectionis dei/et cōtra mēris ac-

et diā. Quāndiu aut̄ impugnaris ab accidīa/ et non
dū hic queneris/scias hoc suminū esse contra accidi
am remedium/ vt nūq̄ cedas; s sp̄ viriliter resistas.

At aut̄ naturā huius bestie agnoscas aduerte q̄
motus et agnitiō hui⁹ vītī p̄ncipali⁹ trahit ad duos:
videlicet loci mutationē/ et exercitioꝝ variationem.

Mutationē loci hoc mō p̄curat. Ipa enī mēteꝝ
tuā p̄mo tedium aggrauat et deprimit/ et oēm delectatiōe
eē nō pōt. P̄ncipit igit̄ statim ad recreationē carna-
lē aspirare/ et locū illū in q̄ nullā habet delectatiōe
velle deserere. Itaq̄ statim tibi causat loci horrorē
celle fastidiū: ad oē bonū marie sp̄uale fastidiū. Nā
interdū libenter corporalia arripit/ vt min⁹ sp̄ualibus
occupet. Deniq̄ tandem incipit loca remotiora ex-
tollere/ et illic comorantes fr̄es beatificare: ad p̄sen-
tes & fr̄atres quandā aspernationē tanq̄ ad min⁹
spirituales concipere. Itaq̄ cū anima tedium affecta
nullā consolationē inuenit/ statim locū deserit/ aut ī
somnolentiā incidit vel dissolutiōe q̄rēs solaciū ad
tempus. mutationē exercitiorum/ ita l̄z occulte sub
pallio inducit. Cum enī aīa grauaf h̄mōi exercitijs
cōsingit quedā alia leuiora amplius illa extollens et
reputans maḡ meritoria: vtputa visitare iſirmos/
v̄l certe monasteriū cōstruere/ in q̄ mal⁹ et accidioꝝ
discipulus peior magister et rector efficiatur. Itaq̄
volens accidiam legitime deuincere: ante omnia lo-
cum tuum ne desereras. **N**ām quanto locum
plus mutaueris/ tanto magis erit mens tua in
exteriorib⁹ vagā: in spiritualibus accidiosa. **C**ū

Bernard². Impossibile est animū fidelitis alscul ynt
affigere/quod nō prius alicui loco pseuerat affixerit cor-
pus suū. Cūquod egritudinē animi de loco ad locū fu-
gere nitit sic ē sicut quod ymbrā corporū sui fugit. Quā-
ta etiā mala ex hoc veniant/quod quos sua exercitia leuit
mutet dictū est supra. ¶ Filie accidie sunt sex fm
Gregor. scz malicia. i. voluntas machinādi mala:de-
speratio; pusillanimitas; rācor. id ē odiū inueteratū:
torpor circa precepta dei: euagario mentis circa illi-
cita. Compunctio si accidiosus eā acquirere posset:
valde valeret contra hunc morbus. Clunacus. Qui
lugeat seipsum non nouit accidiam. Idez Liget iste
tyrannus memoria offensionū et delictorū et pcutia
tur opere manū et trahat intēta et attenta medita-
tione futurorum bonorum. Item contra tediū cor-
dis multū valet varietas actiōis: vt nūchō oret/nūc
legat donec affectū aliquę concipiāt: et cogat se in
his operibus quibus maxie attediat. Clex si homo
strenu² et seuer² et benign² fuerit in suis deuotis ex-
ercitijs et sanctis opib²: et diuti² se pseuerant in tali-
bus exercitauerit: sā tādē incipit sperare: et affectus
caritatis īcipit dilatare/et quodāmō estuare ad deuin.
vt quoli sine ipso viuere non possit coartat² desiderio dis-
soluedi et ecē cū xpo. Et hic est tertī² gd² caritatis dei
quod accidia supar. Tristitia aut̄ mala ē duplex. Dicit
enim quandoquod tristitia generalitet/ prout est circa
oēs passiōz/et tūc valde difficultē cōphēdit ei² origo
Alio mō ē quodā torpor et gūitas tedium ī spūalib²: et
tūc prot cōprehēdi sub accidia / et contra eā ascenditur

per grad^o caritatis dei. Nā actus caritatis est gau-
dium. **R**emediū cōtra tristiciā si est ex desperatio-
ne memoria benignitatis et misericordie dei et intuit^o be-
neficiorū eius. Ite q̄ homo sit libenter in bona socie-
tate vbi deo loquūt̄ vel materia spūali. Ite illū
Jacobi. Tristat aliq̄s in robis/oret equo animo et
psallat. **D**e bona tristitia satis patet ex dicti dō cō-
punctione.

Ascensiones cōtra vanā gloriā exting-
uendam. **L**a. lxij.

Ontra vanā gloriā nulla virtus ē cōtraria:
Cioq; p nullā virtutē possim^o cōtra eā ascē-
dere vel grad^o ad deuincendū ordinare. Ip-
sa enī magis ex virtutib^o generat/ex bonis opib^o ro-
borat. Ip̄a enī p̄mo pulsat in carnalib^o: in vestibus
in parētib^o: in dignitatib^o rē. Et quē hoc mō supa-
re nō potuerit p humilitatē supplantat. Quocūq; p-
saceroris hūc tribulū s̄q stat aculeo recto. q̄cqd feceris
q̄cqd egeris ip̄e se immiscet et cor tuū ad vane glori-
andū iſtigat. **F**ille vaneglorie sūt septē. scz inobe-
diētia/p̄tritio/iactātia/hypocris. p̄tinatia/diſcordia
nouor̄ p̄sūptio seu inuentio. Itaq; et si nō habem^o
aliq̄s specialē virtutē qua vanā gloriā debellare pos-
sim^o: ascensiones tñ maxie cōtra eā sūt necessarie.
Sit igit̄ prūnus gradus et ascensus cōtra eā vt hō
diligenter et sūmo conamine studeat ne aliqd glorie
vane intētiōe icipiat: vt custodeat os/ne loq̄t̄ vnde
laudem acq̄rat/p̄cipue tali intētiōe et p̄cogitatōe.
Similiter caueat talia opa agere vñ singularit̄ possit
laudari vel apparere rē. Istū aut̄ gradū faciliter as-